

[Ib Thyregod.]

der beskæftigede sig med buketterne. Det forekommer mig derfor ejendommeligt, at man nu genfremsætter disse lovforslag, som der næppe heller nu vil kunne opnås flertal for.

De to lovforslag vedrører dels en fordobling af den nuværende kapitalvindingskat på aktier, dels en indarbejdelse af denne forhøjelse i reglerne om investeringsforeninger for aktier.

Imidlertid tror jeg, at man, når man sammenligner aktier med fast ejendom, bruger et forkert sammenligningsgrundlag. Forholdet er jo det, at man for kapitalvindingskat på fast ejendom med virkning fra 1. januar 1966 har indført et nyt udgangspunkt, nemlig ejendomsvurderingen. Hidtil har man lagt vægt på købesummen og regnet tilbage til 1. januar 1949. Hvis ejendommen var købt efter dette tidspunkt, anvendte man købesummen som grundlag og lagde hertil en række procenter. Men nu vil man altså gå over til ved fast ejendom at anvende ejendomsvurderingen.

Derimod kræver bestemmelserne i lovforslaget om særlig indkomstskat for aktier ikke nogen vurdering, men opererer med kursen på det tidspunkt, da aktien købes. Dog har man som det første udgangspunkt taget ikrafttrædelsen af den første lov herom. Men fremover bliver det kursen på tidspunktet for indkøbet, som er grundlaget for den særlige indkomstskat. Det vil sige, at hvis man fordobler den særlige indkomstskat for fortjeneste på aktier i forhold til den nugældende lov, kommer man op på en højere beskatning af aktier end af fast ejendom, fordi udgangspunktet er et andet, nemlig indkøbsprisen i modsætning til ejendomsvurderingen. Alene af den grund mener jeg, at dette lovforslag ikke bør gennemføres.

Dertil kommer, at lovforslaget ligesom den allerede foreliggende lovgivning medfører en meget betydelig administration. Der skal f. eks. for investeringsforeningers vedkommende udfyldes et meget stort skema — der bliver mere og mere indviklet, efterhånden som årene går — om de forskellige indskud, der foretages på den pågældende konto, hævnings o.s.v. Administrationen bliver altså så kompliceret, at det udbytte, det offentlige får, vist i alt fald må blive meget beskedent.

Dertil kommer, at man pålægger opbe-

varingspligt for bilag, købsnotaer for aktier, som går langt ud over bogføringslovens krav om opbevaring af bilag. Ja, man kan, hvis denne lovgivning fortsætter, komme ud for, at en mand skal opbevare bilag for indkøb, der ligger mere end 20 år tilbage i tiden.

Den væsentligste indvending mod dette forslag er imidlertid, at det principielt må siges at være uheldigt at foretage en beskatning af denne form for opsparing. Man må huske på, at de, der køber aktier, i særlig grad lægger vægt på, at deres opsparing beskyttes mod inflationen, at der er en vis konjunkturudligning forbundet med at købe aktier. Det er derfor, man har stiftet disse investeringsforeninger og arbejder med indkøb af aktier på andelsbasis, og det er de samme synspunkter, som ligger bag stiftelsen af en række tilsvarende foreninger i udlandet, hvor det har et langt større omfang.

Jeg kan f. eks. nævne — det fik jeg oplysning om ved et besøg for nylig på børsen i New York — at der af en befolkning i USA på ca. 190 mill. var 20 mill. aktieejere. Altså mere end 10 pct. af alle amerikanere, indbefattet børn og ældre, alle kategorier, er aktieejere, og disse „investmentclubs“, som altså nogenlunde svarer til de danske investeringsforeninger, har et meget betydeligt omfang.

Det samme gælder i en række andre lande, hvor man ud fra det synspunkt, at man ønsker at få en øget opsparing til erhvervslivet, begunstiger folkeaktier, investeringsforeninger o. lign.

Man må også huske på, at hvis man i for høj grad beskatter aktier og aktieopsparing, vil der i virkeligheden — det må man regne med — blandt dem, som ønsker at spare op som værn mod inflationen, ske en flugt over mod statens indekskontrakter. Det har vi jo tidligere diskuteret. Her er det staten, der garanterer og pristalsregulerer udbetalingerne, så det ville dog være bedre og mere besparende for staten, hvis man lod denne opsparing først og fremmest vende sig mod det private erhvervsliv, mod køb af aktier, folkeaktier, investeringsforeninger o. lign.

Der findes en række detailbestemmelser i forslaget, som jeg ikke her skal gå nærmere ind på; dem kan vi se på i udvalget. Jeg vil dog gerne betone det efter mit partis opfattelse uheldige i, at den lovgivning om